

תפילות הניסים והנפלאות

מַעֲשֵׂי הַנִּסִּים
שֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
וְאֱלֹהֵי הַנְּבִיא

הרב אפרים בן עבי

טלפון. 02-648-5485

ניסי אליהו הנביא זכור לטוב, ואלישע
הנביא זכור לטוב קריאת הפסוקים פותחת
שערים לפעול ישועות מה' יתברך

מעשי הנסים

של אליהו הנביא
ואלישע הנביא

מזון אליהו ע"י העורבים
(יזר.)

וְהָיָה, מִהֲנַחַל תִּשְׁתָּהּ; וְאֵת הָעֲרָבִים צִוִּיתִי,
לְכַלֵּךְ שָׁם, וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ, כְּדִבְרֵי יְהוָה; וַיֵּלֶךְ,
וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל כָּרִית, אֲשֶׁר, עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן,
וְהָעֲרָבִים, מִבָּאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר,
וּלְחֶם וּבָשָׂר, בָּעֶרֶב; וּמִן הַנַּחַל, יִשְׁתָּה:

גם כד הקמח וצפית השמן

(יג, יד-טז)

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, כֹּד הַקֶּמֶחַ
לֹא תִכְלֶה, וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן, לֹא תִחְסֹר: עַד
יוֹם תֵּת יְהוָה, גֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְתִלְךָ
וְתַעֲשֶׂה, כְּדָבָר אֲלֵיהֶו; וְתֹאכַל הִיא וְהוּא
וּבֵיתָהּ, יָמִים, כֹּד הַקֶּמֶחַ לֹא כָלְתָה, וְצִפְחַת
הַשֶּׁמֶן לֹא חָסַר כְּדָבָר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
אֲלֵיהֶו:

החייאת בן האלמנה

(יז, יח, כא-כג)

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ, תִּנִּי לִי אֶת בְּנִי; וַיִּקְחֶהוּ
מִחִיקָה, וַיַּעֲלֶהוּ אֶל הָעֵלְיָה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב
שָׁם, וַיִּשְׁכְּבֶהוּ, עַל מִטָּתוֹ, וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה,
וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי הַגִּם עַל הָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר
אֲנִי מִתְגֹּדֵד עִמָּה הָרְעוֹת, לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ,
וַיִּתְמַדַּד עַל הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וַיִּקְרָא אֶל
יְהוָה וַיֹּאמֶר: יְהוָה אֱלֹהֵי, תֵּשֶׁב נָא נַפְשׁ
הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל קִרְבִּי:

ליום ישיר עתה

מעשי
הנשים

בשיר מרים

ירידת האש מן השמים,
ואכילת הקרבן והמים

(יח, לא-לט)

וַיִּקַּח אֱלֹהִים, שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים, כַּמֶּסֶפֶר,
שִׁבְטֵי בְנֵי יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דָּבָר יְהוָה
אֵלָיו לֵאמֹר, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שֵׁמֶךָ. וַיִּבְנֶה אֶת
הָאַבְנִים מִזְבֵּחַ, בְּשֵׁם יְהוָה; וַיַּעַשׂ תְּעֹלָה,
כְּבֵית סֹאתִים זֶרַע, סָבִיב, לַמִּזְבֵּחַ. וַיַּעֲרֹךְ, אֶת
הָעֵצִים; וַיִּנְתֵּחַ, אֶת הַפֶּר, וַיִּשֶׂם, עַל הָעֵצִים.
וַיֹּאמֶר, מִלֹּא אַרְבָּעָה כַּדִּים מִיִּם, וַיִּצְקוּ
עַל הָעֹלָה, וְעַל הָעֵצִים; וַיֹּאמֶר שָׁנוּ וַיִּשְׁנוּ,
וַיֹּאמֶר שִׁלְשׁוֹ וַיִּשְׁלְשׁוּ וַיִּלְכוּ הַמַּיִם, סָבִיב
לַמִּזְבֵּחַ; וְגַם אֶת הַתְּעֹלָה, מִלֹּא מַיִם, וַיְהִי
בַּעֲלֹת הַמִּנְחָה, וַיִּגַּשׁ אֱלֹהִים הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר,
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל, הַיּוֹם
יֹדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עֲבָדְךָ;
וּבְדַבְּרְךָ עָשִׂיתִי, אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עֲנֵנִי
יְהוָה, עֲנֵנִי, וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְהוָה
הָאֱלֹהִים; וְאַתָּה הִסַּכְתָּ אֶת לֶבָם, אַחֲרָנִית
וְתִפֹּל אֵשׁ יְהוָה, וְתֹאכַל אֶת הָעֹלָה וְאֶת

בשר מידים

מעשי
הנשים

ליום יעזר

העצים, ואת האבנים, ואת העפר; ואת המים
אשר בתעלה, לחכה, וירא, כל העם, ויפלו,
על פניהם; ויאמרו יהוה הוא האלהים, יהוה
הוא האלהים:

הורדת הגשם בתפילה

(יד, טא-טז)

ויאמר אליהו לאחאב, עלה אכל ושתה:
כי קול, המון הגשם ויעלה אחאב, לאכל
ולשתות; ואליהו עלה אל ראש הכרמל,
ויגהר ארצה, וישם פניו, בין ברכו ויאמר
אל נערו, עלה נא הבט דרך ים, ויעל ויבט,
ויאמר אין מאומה; ויאמר, שב שבע פעמים
ויהי, בשבעית, ויאמר הנה עב קטנה ככף
איש, עלה מים; ויאמר, עלה אמר אל אחאב
אסר ורד, ולא יעצרכה, הגשם:

אכילה ע"י מלאך ארבעים יום

וארבעים לילה ללא אכילה ושתיה

(יט, ה-ז)

וישכב, וישן, תחת, רתם אחד; והנה זה
מלאך נגע בו, ויאמר לו קום אכול, ויבט,

וְהָיָה מִרְאֲשֵׁתָיו עֲגַת רִצְפִּים וְצִפְחַת מַיִם;
וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת, וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּשֶׁב מִלֶּאךְ
יְהוָה שְׁנִית וַיִּגַּע בּוֹ, וַיֹּאמֶר קוּם אֹכַל: כִּי
רַב מְמַד, הִדְרָה, וַיָּקָם, וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה; וַיֵּלֶךְ
בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהִיא, אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה, עַד הָרַח הָאֱלֹהִים, חֹרֵב:

הַתְּגִלּוֹת ה' לְאַלְיָהוּ

(י"ט, ט, י"א - י"ג)

וַיָּבֹא שָׁם אֶל הַמְּעָרָה, וַיֵּלֶן שָׁם; וְהָיָה דְבַר
יְהוָה, אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, מַה לָּךְ פֶּה אֱלִיָּהוּ,
וַיֹּאמֶר, צֵא וְעַמְדָּת בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה, וְהָיָה
יְהוָה עִבֹר וְרוּחַ גְּדוּלָּה וְחֹזֶק מִפְּרֹק הָרִים
וּמִשְׁבַּר סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ יְהוָה;
וְאַחֵר הָרוּחַ רַעַשׁ, לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה וְאַחֵר
הָרַעַשׁ אֵשׁ, לֹא בְּאֵשׁ יְהוָה; וְאַחֵר הָאֵשׁ, קוֹל
דְּמָמָה דְּקָה וַיְהִי כְשִׁמְעַ אֱלִיָּהוּ, וַיֵּלֶט פָּנָיו
בְּאַדְרֵתוֹ, וַיֵּצֵא, וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמְּעָרָה; וְהָיָה
אֵלָיו, קוֹל, וַיֹּאמֶר, מַה לָּךְ פֶּה אֱלִיָּהוּ:

בְּשֵׁר מִיָּהוּ

מַעֲשֵׂי
הַנִּיִּסִּים

לְיָהוּ שְׂרָעָהוּ

הניצחון על אדם

(כ"ב, כא)

וְהָיָה נָכִיא אֶחָד, נָגֵשׁ אֶל אַחָאב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל,
וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה, הִרְאִיתָ אֶת כָּל הַהֲמוֹן
הַגָּדוֹל הַזֶּה; הִנְנִי נֹתֵנוּ בְיָדְךָ הַיּוֹם, וַיֵּדַעַת כִּי
אֲנִי יְהוָה. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וַיֵּךְ אֶת הַפּוֹס
וְאֶת הָרֶכֶב, וְהִכָּה בָאָדָם, מִכָּה גְדוֹלָה:

הנבואה על אחאב וקיומה

(כ"א, י"ז-י"ט/כ"ב ל"ו-ל"ח)

וַיְהִי, דְבַר יְהוָה, אֶל אֱלִיהוּ הַתְּשֻׁבִי, לֵאמֹר
קוּם רֵד, לִקְרֹאת אַחָאב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּשִׁמְרוֹן; הִנֵּה בְכָרָם נְבוֹת, אֲשֶׁר יֵרֵד שָׁם
לְרֶשֶׁתוֹ וּדְבָרָתוֹ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה,
הִרְצַחְתָּ, וְגַם יִרְשֶׁת; וּדְבָרָתוֹ אֵלָיו לֵאמֹר, כֹּה
אָמַר יְהוָה, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקְדוּ הַכְּלָבִים אֶת
דָּם נְבוֹת, יִלְקֹד הַכְּלָבִים אֶת דַּמּוֹ גַּם אֶתָּה.
וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ, וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן; וַיִּקְבְּרוּ אֶת
הַמֶּלֶךְ, בְּשִׁמְרוֹן וַיִּשְׁטֹף אֶת הָרֶכֶב עַל בְּרֶכֶת
שִׁמְרוֹן, וַיִּלְקֹד הַכְּלָבִים אֶת דַּמוֹ, וְהַזְנוֹת,
רָחֲצוּ כַדְבַר יְהוָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

ליום ישיבתו

מעשי
הנשים

בשיר מרים

הנבואה על אחזיה וקיומה

(ב, א-ד, טז-יז)

וּמִלֵּאךְ יְהוָה, דִּבֶּר אֶל אֱלִיָּה הַתְּשֻׁבִי, קוּם
עָלֶיךָ, לִקְרֹאת מַלְאָכֵי מֶלֶךְ שְׁמֶרֶון; וְדִבֶּר
אֲלֵהֶם הַמִּכְלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, אַתֶּם
הַלְכִים לְדֹרֶשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן
וְלִכֹּן, כֹּה אָמַר יְהוָה, הַמָּטָה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם
לֹא תִרְדַּם מִמָּנָה, כִּי מוֹת תָּמוּת; וַיֵּלֶךְ, אֱלִיָּה.
וַיָּמָת כְּדִבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלִיָּהוּ, וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹרָם תַּחֲתָיו:

הריגת השד וחמישיו ע"י אש מן השמים

(ב, א, י)

וַיַּעֲנֶה אֱלִיָּהוּ, וַיִּדְבֹּר אֶל שֹׂר הַחֲמֻשִּׁים, וְאִם
אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי, תִּרְדַּם אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל
אֹתְךָ וְאֶת חֲמֻשֶּׁיךָ; וְתִרְדַּם אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם,
וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת חֲמֻשָּׁיו:

בקיעת הירדן ע"י אליהו

(ב, ב, ח)

וַיִּקַּח אֱלִיָּהוּ אֶת אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלֹם וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם,
וַיַּחֲצוּ הַנָּהָ וְהַנָּחַל; וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם, בַּחֲרֻבָּה:

בשדר מים

מעשי
הנסיים

ליום ישר צדק

עליית אליהו בסעדה לשמיים

(ב,ב,א)

וַיְהִי, הֵמָּה הַלָּכִים הַלּוֹךְ וְדָבָר, וְהִנֵּה רֶכֶב
אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ, וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם; וַיַּעַל,
אֵלֵיהֶוּ, בַּסַּעֲדָה, הַשָּׁמַיִם:

חציית הירדן ע"י אלישע

(ב,ב,י"ד)

וַיִּקַּח אֶת אֲדָרֶת אֵלֵיהֶוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו,
וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם, וַיֹּאמֶר, אֵיךְ יִהְיֶה אֱלֹהֵי
אֵלֵיהֶוּ; אֵף הוּא וַיִּכֶּה אֶת הַמַּיִם, וַיַּחֲצוּ הַנָּהָה
וְהַנָּהָה, וַיַּעֲבֹר, אֱלִישָׁע:

המתקת המים ע"י "מלח"

(ב,ב,י"ט-כב)

וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר, אֵל אֱלִישָׁע, הִנֵּה נָא
מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב, כַּאֲשֶׁר אֲדָנִי רָאָה; וְהַמַּיִם
רָעִים, וְהָאָרֶץ מְשַׁכֶּלֶת וַיֹּאמֶר, קָחוּ לִי צִלְחִית
חֲדָשָׁה, וְשִׂימוּ שָׁם, מֶלַח; וַיִּקְחוּ, אֵלָיו וַיֵּצֵא
אֶל מוֹצֵא הַמַּיִם, וַיִּשְׁלַךְ שָׁם מֶלַח; וַיֹּאמֶר
כֹּה אָמַר יְהוָה, רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה

ליום ישיבתו

מעשי
הנסים

בשדר מים

מִשֵּׁם עוֹד, מָוֶת וּמִשְׁכָּלֶת וַיִּרְפוּ הַמַּיִם, עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, כַּדְּבַר אֱלֹהִישָׁע, אֲשֶׁר דִּבֶּר:

גם הדובים והיער

(ב,ב,בג-כד)

וַיַּעַל מִשֵּׁם, בֵּית אֵל; וְהוּא עָלָה בְּדֶרֶךְ,
וַנַּעֲרִים קִטְנִים יֵצְאוּ מִן הָעִיר, וַיִּתְקַלְסוּ בּוֹ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ, עָלָה קֶרֶחַ עָלָה קֶרֶחַ וַיִּפֹּן אַחֲרָיו
וַיֵּרָאם, וַיִּקְלָלם בְּשֵׁם יְהוָה; וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּי
דְּבִים, מִן הַיַּעַר, וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם, אַרְבָּעִים
וּשְׁנֵי יְלָדִים:

מִלֹּוי הַנַּחֲל לֹא גִשֵּׁם

(ב,ב,טז,יז,כ)

וַיֹּאמֶר, כֹּה אָמַר יְהוָה: עֲשֵׂה הַנַּחֲל הַזֶּה,
גְּבִים גְּבִים כִּי כֹה אָמַר יְהוָה, לֹא תֵרְאוּ רוּחַ
וְלֹא תֵרְאוּ גֶשֶׁם, וְהַנַּחֲל הַזֶּהוּ, יִמְלֵא מַיִם;
וּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמִקְנֵיכֶם, וּבְהֶמְתְּכֶם. וַיְהִי
כַּבֶּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה, וְהִנֵּה מַיִם בָּאִים מִדֶּרֶךְ
אֲדוֹם; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, אֶת הַמַּיִם:

בְּשֵׁרֵי מִיָּם

מִעֲשֵׂי
הַנִּסִּים

לְיָם יִשְׂרָאֵל

הנצחון על מואב

(בג, יח, יט, כד, כה)

וְנָקַל זֹאת, בְּעֵינַי יְהוָה; וְנָתַן אֶת מוֹאֵב,
בְּיָדְכֶם, וְהַכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְּצָר, וְכָל עִיר
מִבְּחוּר, וְכָל עֵץ טוֹב תִּפְּילוּ, וְכָל מַעְיָנֵי
מַיִם תִּסְתַּמּוּ; וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה, תִּכְאָבוּ
בְּאֲבָנִים: וַיָּבֹאוּ, אֶל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְמוּ
יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ אֶת מוֹאֵב, וַיִּנְסוּ מִפְּנֵיהֶם; וַיִּכּוּ
בָּהּ, וְהִכּוֹת אֶת מוֹאֵב וְהָעָרִים יִהְיוּ וְכָל
חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ אֶבְנוֹ וּמִלְאוּהָ,
וְכָל מַעְיָן מַיִם יִסְתַּמּוּ וְכָל עֵץ טוֹב יִפְּלוּ,
עַד הַשְּׂאִיר אֲבָנֶיהָ בְּקִיר, חֲרָשֶׁת; וַיִּסְבּוּ
הַקְּלָעִים, וַיִּכְוֶה, וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאֵב, כִּי חֹזֶק
מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה; וַיִּקַּח אוֹתוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ
שֶׁלֶף חֶרֶב, לְהַבְקִיעַ אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ:

גם דיבוי השמן

(פ"ד, א-ז)

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל
אֱלֹהֵי שָׁמַר לֵאמֹר, עֲבַדְךָ אִישִׁי מוֹת, וְאַתָּה יָדְעָתָּ,
כִּי עֲבַדְךָ הָיָה יָדָא אֶת יְהוָה; וְהַנְּשָׂה בָּא

לִידָם יִשְׂרָאֵל

מַעֲשֵׂי
הַנִּסִּים

בְּשִׁדְרֵי מִיָּדָם

לַקַּחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדֵי לוֹ, לַעֲבָדִים וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 אֱלִישָׁע, מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, הַגִּידִי לִי, מָה יֵשׁ לָךְ
 בְּבֵית; וַתֹּאמֶר, אֵין לִשְׂפָחָתְךָ כָּל בְּבֵית, כִּי,
 אִם אֲסוּדָ שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר, לָכִי שְׁאַלִי לָךְ כָּלִים
 מִן הַחוּץ, מֵאֵת, כָּל שְׂכָנֶיךָ כָּלִים רַקִּים, אֶל
 תִּמְעִיטִי וּבָאת, וְסָגַרְתָּ הַדֶּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעַד
 בְּנִיךָ, וַיִּצְקֶתָ, עַל כָּל הַכָּלִים הָאֵלֶּה; וְהַמָּלֵא,
 תִּסִּיעִי. הַ וַתֵּלֶךְ, מֵאֵתוֹ, וַתִּסָּגֵר הַדֶּלֶת, בְּעֶדְהָ
 וּבְעַד בְּנֵיהָ; הֵם מַגִּישִׁים אֵלֶיהָ, וְהִיא מוֹצֶקֶת
 וַיְהִי כַּמְּלֵאת הַכָּלִים, וַתֹּאמֶר אֶל בְּנֵהּ הַגִּישָׁה
 אֵלַי עוֹד כָּלִי, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ, אֵין עוֹד כָּלִי;
 וַיַּעֲמֹד, הַשֶּׁמֶן. וַתֵּבֵא, וַתִּגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים,
 וַיֹּאמֶר לָכִי מִכְּרִי אֶת הַשֶּׁמֶן, וְשִׁלְמִי אֶת
 נְשִׁיךָ; וְאֵת וּבְנֵיךָ, תַּחֲיִי בְּנוֹתַי:

נתינת בן לשונמית

(בד, מז, יז)

וַיֹּאמֶר, קְרָא לָהּ; וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד, בַּפֶּתַח
 וַיֹּאמֶר, לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, אֵת חִבָּקֶת בֶּן;
 וַתֹּאמֶר, אֶל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל תִּכְזֹּב,

בְּשִׁפְחָתְךָ וַתַּהַר הָאִשָּׁה, וַתֵּלֶד בֶּן, לְמוֹעֵד
הַזֶּה כַּעַת חַיָּה, אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלֹהִישֶׁע:

גם החיאת הילד

(בר, לב-לד)

וַיָּבֹא אֱלֹהִישֶׁע, הַבֵּיתָה; וַהֲנִה הַנָּעַר מֵת,
מִשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ וַיָּבֹא, וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד
שְׁנֵיהֶם; וַיִּתְּפֹלֵל, אֶל יְהוָה וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל
הַיֶּלֶד, וַיִּשֶׂם פִּיו עַל פִּיו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו
וַכֹּפִיו עַל כַּפּוֹ, וַיִּגָּהֶר, עָלָיו; וַיַּחֲם, בְּשֹׁר הַיֶּלֶד
וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית, אַחַת הַנָּה וְאַחַת הַנָּה, וַיַּעַל,
וַיִּגָּהֶר עָלָיו; וַיִּזְוֹרֵר הַנָּעַר עַד שֶׁבַע פְּעָמִים,
וַיִּפְקַח הַנָּעַר אֶת עֵינָיו:

דיפוי האדם שבסיד

(פ"ד, לה-מא)

וְאֱלֹהִישֶׁע שָׁב הַגְּלָגְלָה, וַהֲרַעַב בְּאֶרֶץ, וּבְנֵי
הַנְּבִיאִים, יֹשְׁבִים לִפְנָיו; וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ, שְׁפֹת
הַסִּיר הַגְּדוֹלָה, וּבִשְׁלֵ גִזִּיד, לְבְנֵי הַנְּבִיאִים
וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל הַשָּׂדֶה, לְלַקֵּט אֹרֶז, וַיִּמָּצֵא
גֶפֶן שָׂדֶה, וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פִקְעַת שָׂדֶה מְלֵא

ליום ישועה

מעשי
הנביאים

בשרד מיום

בְּגֵדוֹ; וַיָּבֹא, וַיַּפְלֹחַ אֶל סִיר הַנָּזִיד כִּי לֹא
יָדְעוּ וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים, לֶאֱכֹל; וַיְהִי כְּאֹכְלָם
מִהַנָּזִיד וְהִמָּה צָעֲקוּ, וַיֹּאמְרוּ מָוֶת בְּסִיר אִישׁ
הָאֱלֹהִים, וְלֹא יָכֹלוּ, לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר, וַקְחוּ
קֶמֶחַ, וַיִּשְׁלַח, אֶל הַסִּיר; וַיֹּאמֶר, צֵק לָעַם
וַיֹּאכֲלוּ, וְלֹא הָיָה דְבַר רָע, בְּסִיר:

הבדכה באוכל והותר

(פ"ד, מב-מד)

וְאִישׁ בָּא מִבַּעַל שְׁלֶשָׁה, וַיָּבֹא לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים לָחֶם בְּכוֹרִים עֲשָׂרִים לָחֶם שְׁעָרִים,
וְכֹרֶמֶל, בְּצֻקֵּלָנוּ; וַיֹּאמֶר, תֵּן לָעַם וַיֹּאכֲלוּ
וַיֹּאמֶר, מִשְׁדָּתוֹ, מָה אֵתָּן זֶה, לִפְנֵי מַאֲהָ אִישׁ;
וַיֹּאמֶר, תֵּן לָעַם וַיֹּאכֲלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה,
אֲכַל וְהוֹתֵר וַיֵּתֶן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכֲלוּ וַיִּזְתְּרוּ,
כַּדְּבַר יְהוָה:

דיפוי נעמן מצרעתו

(פ"ה, י"ד)

וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע, מִלֶּאךָ לֵאמֹר: הֲלוֹךְ,
וְרַחֲצֵת שִׁבְעַת פְּעָמִים בִּיַּרְדֵּן, וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרְךָ

לָךְ, וְטָהֹר: וַיֵּרֶד, וַיֵּטְבֵּל בַּיַּרְדֵּן שְׁבַע פַּעַמִּים,
כַּדְּבַר, אִישׁ הָאֱלֹהִים; וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ, כַּבָּשָׂר
נָעַר קָטָן וַיֵּטְהֹר:

צִדְעַת גַּחֲזִי

(פ"ה, כו-כז)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא לְבִי הָלָךְ, כְּאֲשֶׁר הִפְךָ אִישׁ
מֵעַל מִרְכַּבְתּוֹ לִקְרֹאתָךְ; הֵעֵת לִקְחַת אֶת
הַכֶּסֶף, וְלִקְחַת בָּגָדִים, וְזִיטִּים וְכִרְמִים וְצֹאֵן
וְבָקָר, וְעַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וְצִדְעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק
בְּךָ, וּבְזֹרְעֶךָ לְעוֹלָם; וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו, מִצִּדְעַת
כֶּשֶׁלֶג:

הַצַּפַּת הַבְּרִזָּל מֵהִידְרֹן

(פ"ה, ה-ו)

וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה, וְאֵת הַבְּרִזָּל נָפַל
אֶל הַמַּיִם; וַיִּצָּעַק וַיֹּאמֶר אֲהֵא אֲדֹנִי, וְהוּא
שָׂאוֹל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים, אָנָּה נָפַל;
וַיִּרְאֵהוּ, אֶת הַמָּקוֹם, וַיִּקְצַב עֵץ וַיִּשְׁלַךְ שָׁמָּה,
וַיִּצֹף הַבְּרִזָּל, וַיֹּאמֶר, הֵרֵם לָךְ; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ,
וַיִּקְחֵהוּ:

ראיית מיקום מלך אדם

(פ"ד, ח-ט)

וּמֶלֶךְ אָדָם, הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל; וַיִּזְעַץ אֶל
עַבְדָּיו לֵאמֹר, אֶל מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמָנִי תַחֲנַנְתִּי
וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר, הִשְׁמַר, מֵעַכְבֵּר הַמְּקוֹם הַזֶּה: כִּי שָׁם,
אָדָם נִחַתִּים:

פקיחת עיני הנער

(פ"ד, טז-יז)

וַיִּשְׁכֻּם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים, לָקוּם, וַיֵּצֵא,
וְהָנָה חֵיל סוֹכֵב אֶת הָעִיר וְסוֹס וָרֶכֶב; וַיֹּאמֶר
נַעֲרוֹ אֵלָיו אָהָה אֲדֹנִי, אֵיכָה נַעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר,
אַל תִּירָא: כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתַנּוּ, מֵאֲשֶׁר אוֹתָם
וַיִּתְּפִלֵּל אֱלִישֶׁעַ, וַיֹּאמֶר, יְהוָה, פְּקַח נָא אֶת
עֵינָיו וַיִּרְאָה; וַיִּפְקַח יְהוָה, אֶת עֵינֵי הַנֶּעֶר,
וַיִּירָא וְהָנָה הָהָר מְלֵא סוֹסִים וָרֶכֶב אִשׁ,
סְבִיבַת אֱלִישֶׁעַ:

בשר מידם

מעשי
הנשים

ליום ישר צדקה

הכאת אדם בסנודים

(פ"ה יח)

וַיֵּרְדּוּ, אֵלָיו, וַיִּתְּפֹלֵל אֱלִישֶׁעַ אֶל יְהוָה
וַיֹּאמֶר, הֵךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסִנּוּדִים; וַיִּכֶם
בְּסִנּוּדִים, כְּדָבָר אֱלִישֶׁעַ:

ראיית שליח המלך הבא להרגו

(פ"ו, ל"ב - ל"ג)

וְאֱלִישֶׁעַ יָשָׁב בְּבֵיתוֹ, וְהַזְקֵנִים יֹשְׁבִים אֹתוֹ;
וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנָיו, בְּטָרֶם יָבֹא הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל הַזְקֵנִים הַדְּאִיתֶם כִּי שְׁלַח
בֶּן הַמְּדֻצָּח הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת דְּאִשִּׁי, רְאוּ כָּבֹא
הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדָּלֹת וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדָּלֹת,
הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו עוֹדֵנִי מְדַבֵּר
עִמָּם, וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יֵרֵד אֵלָיו; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה
זֹאת הִרְעָה מֵאֵת יְהוָה מָה אוֹחִיל לִיהְיוֹת, עוֹד:

נבואת מכירת התבואה בזול

(פ"ו, א)

וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁעַ, שְׁמָעוּ דְּבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר
יְהוָה, כֶּעֶת מִחֹר סָאָה סִלֹּת בְּשֶׁקֶל וְסִאתִים
שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שְׁמֹרוֹן: וַיֵּצֵא הָעָם

לִידֵם יִשְׁרָאֵל

מִעֲשֵׂי
הַנִּסִּים

בְּשַׁעַר מִידִם

וַיִּבְזֶה, אֶת מַחְנֵה אֲדָם; וַיְהִי סָאָה סִלַּת בְּשָׁקָל,
וּסְאָתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקָל כְּדָבָר יְהוָה:

הנבואה על השליש וקיומה

(פ"ז, ב, יז)

וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל יָדוֹ
אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר, הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה
אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם, הִיְהִיָּה הַדָּבָר הַזֶּה; וַיֹּאמֶר,
הַנָּכָה רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ, וּמִשָּׁם, לֹא תֹאכַל:
וְהַמֶּלֶךְ הַפְּקִיד אֶת הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל
יָדוֹ, עַל הַשַּׁעַר, וַיִּרְמָסֶהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר, וַיָּמָת:

הנבואה על בן הדד

(פ"ח, טו, יז)

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישֶׁע, לֵךְ אָמַר לוֹ חַיָּה תַּחֲיָה;
וְהִרְאֵנִי יְהוָה, כִּי מוֹת יָמוּת: וַיְהִי מִמַּחֲרַת,
וַיִּקַּח הַמֶּכְבֵּר וַיִּטְבֹּל בַּמַּיִם, וַיִּפְרֹשׂ עַל פָּנָיו,
וַיָּמָת; וַיִּמְלֹךְ חֲזָהֲאֵל, תַּחֲתָיו:

החייאת המת מעצמות אלישע

(פ"ג, כ-כא)

וַיָּמָת אֱלִישֶׁע, וַיִּקְבְּרֶהוּ; וַגִּדְּוִדִּי מוֹאֲב יָבֹאוּ
בָּאָרֶץ, בָּא שָׁנָה וַיְהִי הֵם קֹבְרִים אִישׁ, וְהִנֵּה

רְאוּ אֶת הַגָּדוֹד, וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ, בְּקֶבֶד
אֱלִישֶׁעַ; וַיִּלָּךְ וַיִּגַע הָאִישׁ, בְּעַצְמוֹת אֱלִישֶׁעַ,
וַיְחִי, וַיָּקָם עַל רַגְלָיו:

סיט

לִידָם יִשְׁדָּעוּהוּ

מַעֲשֵׂי
וַיִּסִּים

בְּשֶׁר מֵיָדָם